

حدیث تقریبی | امام صادق علیه السلام: ایجاد وحدت هنگام پیدایش اختلاف صدقه
مورد علاقه خداوند

به گزارش خبرنگار حوزه اندیشه [خبرگزاری تقریب](#)، در دنیای اسلام ، تنها مسئله ای که بیش از هر چیز دیگر به چشم می خورد این است که چگونه ملتی که دارای مشترکات فراوانی چون پیامبر ، قبله ، کتاب و روزه و ... هستند در بدنه این جماعت شکاف و از هم گسستگی وجود داشته باشد ؛ در حالی که در آموزه های قرآن کریم می بینیم که به همه ی مسلمانان دستور داده شده است که با کسانی که بر خلاف عقیده و کیش شما هستند به خوبی رفتار کنید .

در این برهه ی حساس تاریخ بشر ، وظیفه همه ما مسلمانان، تمسک و پیروی از قرآن و عترت رسول خداست که بزرگترین منادیان دعوت به اتحاد و یکدلی همه ی مسلمانان جهان هستند؛ زیرا ما به فراوانی در منابع اسلامی می بینیم که تا چه اندازه برای رسول خدا (ص) موضوع وحدت بین مسلمین مهم بوده و ایشان به موازات گسترش توحید و یکتا پرستی در جامعه انسانی به توحید کلمه و وحدت امت اسلامی اهمیت زیادی می دادند و هیچ عاملی را ، شکننده تر از ایجاد شکاف در پیکر امت اسلامی نمی دانستند همچنین باید گفت مهم ترین هدف ائمه معصومین (ع) هم، وحدت مسلمانان و دوری آنان از تفرقه و منازعات سیاسی - اجتماعی دین براندازانه بوده است.

بررسی حیات فکری و سیاسی امامان شیعه در طول تاریخ بیانگر این واقعیت مهم است که همه اقدامها، قیامها، تعلیمها و هدایت‌های امامان معصوم (ع) برای حفظ اسلام اصیل و جلوگیری از بدعت و تحریف در دین و پیشگیری از تشتت فکری و اعتقادی و تفرقه در بین امت اسلامی بوده است؛ این خط مشی و وظیفه سترگ را همه امامان شیعه به خوبی بر عهده گرفته و به ثمر رسانده اند و در شرایط کنونی وظیفه همه فقها و علمای فرق اسلامی این است که این خط سیر را ادامه داده تا جلوی تفرق و تشتت فکری و نیز اضمحلال و فروپاشی جوامع اسلامی گرفته شود.

لذا [خبرگزاری تقریب](#) در نظر دارد تا به صورت پرونده ای جداگانه به بررسی احادیث برگزیده رسول اکرم (ص) و ائمه اطهار (ع) در خصوص وحدت امت اسلامی با عنوان حدیث تقریبی بپردازد که اولین شماره این پرونده در ادامه می‌آید:

قال الامام الصادق (علیه السلام) صدقة يحبها الله اصلاح بين الناس إذا تفاسدوا و تقارب بينهم إذا تباعدوا.

امام صادق (علیه السلام) فرمود:

ایجاد وحدت هنگام پیدایش اختلاف، و تباهی امت و نزدیک کردن آنها در هنگام جدائی، صدقه ایست که خداوند آن را دوست دارد.

الکافی، جلد 2، ص. 209.